

[Undervisningsministeren.]

ikke have noget imod det —, det skulde være Kommunalbestyrelsen. Ja, Folk i Folketingsudvalget, som er praktisk kendte med kommunale Forhold, har ment, at det var meget formaalstjenligt at henlægge Spørgsmaalet under Skolemyndighederne. Jeg tror ikke, der kan komme noget uheldigt ud deraf. Paa den anden Side er jeg i det Tilfælde, at jeg paa alle disse Punkter eller i hvert Fald paa visse Punkter lige saa gerne havde set mit oprindelige Lovforslag vedtaget, men jeg har ikke kunnet tillægge de Ændringer, der er sket i Folketinget, en saadan Vægt, at jeg skulde mene, at de vilde volde Sagen Vanskeligheder, ikke saa meget i dette Ting som maaske i det andet Ting — der skulde jo Lovforslaget ogsaa gennemføres for at kunne blive til gældende Lov.

At Ministerens Krav om visse minimale Betingelser med Hensyn til Bogbestanden er strøget, kan jeg heller ikke tillægge saa megen Vægt, og at der kan oprettes et Bibliotek for hvert Skoledistrikt, er noget, som ogsaa kunde finde Sted tidligere. Der stod, at som Regel skulde der være et Bibliotek for hvert Sogn, men der kunde undertagelsesvis findes et Bibliotek i hvert Skoledistrikt. Som jeg har sagt — jeg tror, jeg fik det sagt i min Forelæggelsestale —, har der praktisk talt aldrig været Strid herom; overalt, hvor man har fundet det stedlig grundet og rigtigt, har man givet Tilladelse dertil, saa jeg tror ikke, den praktiske Forskel paa, hvad der vil ske, hvis mit oprindelige Lovforslag og hvis det nu ændrede Lovforslag bliver vedtaget, vil blive synderlig stor.

Jeg kan maaske sige her, at de Ændringer, der blev foreslaaet i Folketingsudvalget, og som altsaa har vundet hele Udvalgets mere eller mindre begejstrede Tilslutning, og som jeg har ment at kunne tiltræde for at hjælpe Sagen lettere igennem, er udsprunget af den Tankegang, at Befolkningens praktiske og sunde Sans nok skal gøre sig gældende, at man ikke behøver alt for mange Lovstativer eller Lovregulativer for at forordne, hvorledes alt rent bagatel-mæssigt, rent detailleret skal udformes; det er vist den Tanke, der ligger bagved. Saa kan man naturligvis altid stille det op og sige, at det vilde være bedre at have ganske bestemte Regler for, hvorledes det skal være, og hvis man ikke har det, kan der opstaa de og de Ulemper. Men det skal saamænd nok vise sig, at Livet klarer det alt sammen ganske godt. Det har vist været Tanken med de Ændringer, som Folketinget har godkendt, i alt Fald paa

flere Punkter. Man har næret en vis Angst for et Biblioteksbureaukrati. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt dette er berettiget. Jeg tror ikke, det hidtil har været berettiget. Man har appelleret til det lokale Selvstyre og ment, at det kunde klare dette Forhold, og det tror jeg saamænd ogsaa, det kan.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds omtalte i sine kritiske Bemærkninger § 2 e., hvorefter det altsaa ikke længer vil være tilladt at indrette Læsestuer i de rene Landsogne. Den Bemærkning af det ærede Medlem kan maaske have noget paa sig. De to Sogne, han nævnte — det var vist to fynske Sogne —, tror jeg dog ikke vil generes af denne Bestemmelse. Jeg tror, Ministeren meget vel kan opfatte disse to Byer som købstadlignende, og det har vel været Tanken med Folketingets Ændring, at Spørgsmaalet aldrig vilde komme til at foreligge praktisk ude i de fuldkomne rene Landsogne — det er ogsaa mit Svar til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer). Praktisk talt vil der neppe skabes nogen Vanskelighed derved. Men det er jo givet, at jeg som Minister ikke vilde kunne have noget imod, at man paa dette Punkt som paa enkelte andre fulgte det oprindelige Forslag i lidt højere Grad, for saa vidt det ikke skulde lægge Sagens endelige Gennemførelse nogen afgørende Hindring i Vejen. Jeg tror nemlig, der er saa store Fremskridt i Lovforslaget, baade i den hele formelle Opstilling og i de nye ensartede, klare Tilskudsregler, at selv om man skulde ofre en enkelt Detail, selv om man paa enkelte underordnede Punkter skulde stille sig en Smule mindre — hvad skal jeg kalde det — doktrinær eller principfast, end man i Grunden kunde have Lyst til, saa betyder det ikke noget i Sammenligning med den store Betydning, Forslagets Gennemførelse vil have. Det glæder mig derfor, at man fra alle Sider kan slutte sig til Lovforslaget — det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds betonedede jo ogsaa stærkt, at han ønskede Forslaget ophøjet til Lov.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem (J. V. Christensen) kunde have ønsket Folkeskolen lidt større direkte Indflydelse. Der har, som det ærede Medlem nævnte, været Tanker derom fremme i Folketingsudvalget. Jeg tror, at naar det ikke førte til en positiv Bestemmelse, var Grunden den, at det vilde være meget vanskeligt at finde Regler for, hvorledes Folkeskolen eller dens Lærere skulde blive repræsenteret. Det vilde ikke blive nemt at finde Valgbestemmelser derom. Det var vistnok Aarsagen til, at man ikke